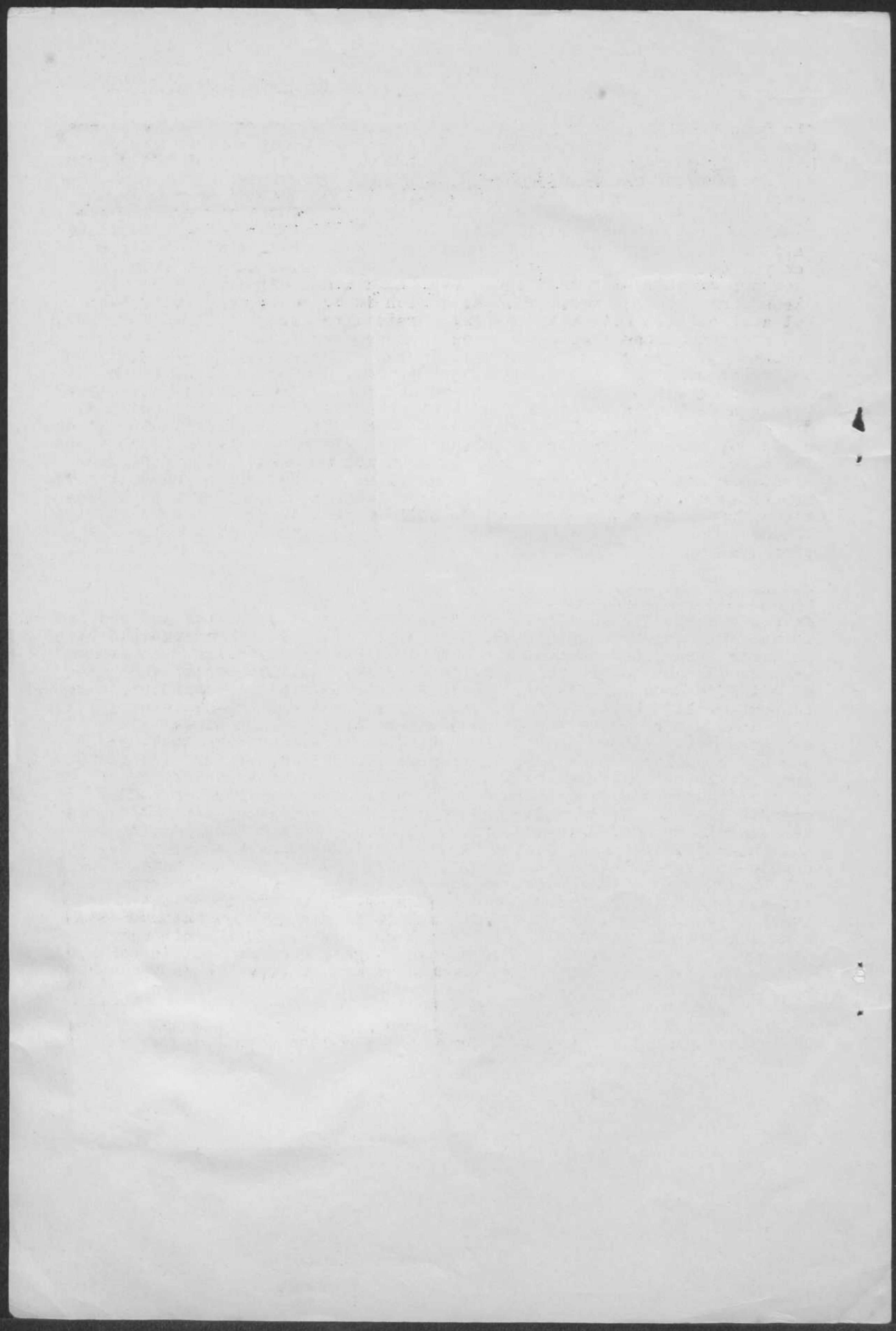

VERSLAG VAN DE ROOD-EN-WIT TOUR NAAR HET OOSTEN
VAN 22 t/m 25 JULI 1946.

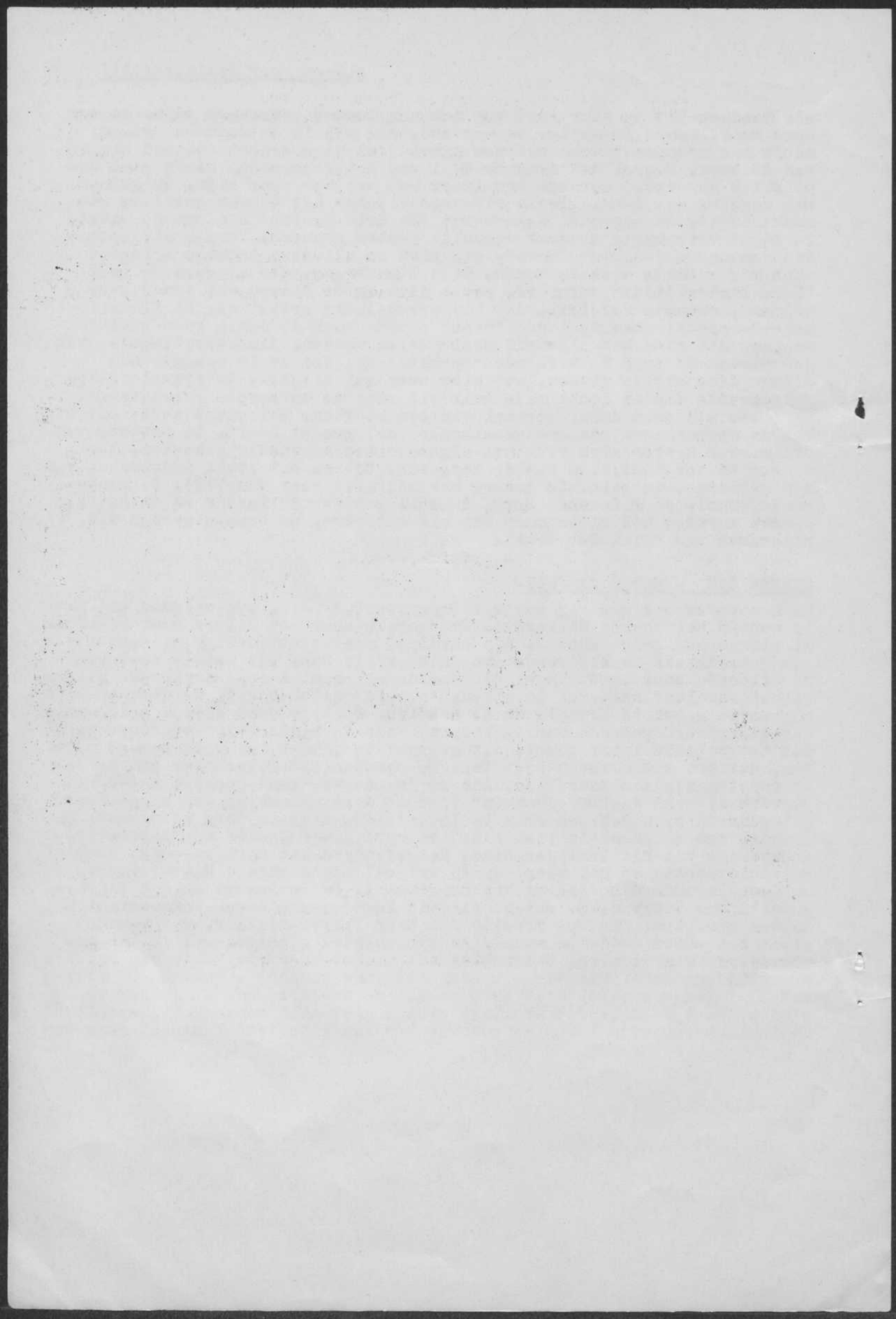

Als Rood-en-Wit op tour gaat kan men van succes verzekerd zijn. Zo ook deze keer. Naast de matige tegenstand, die wij in de matches kregen, heeft het amusement toch wel een groot deel bijgedragen tot het slagen van de tour. Vooral het jongere deel van het gezelschap heeft zich behoorlijk geroerd, daar zal een ieder het wel mee eens zijn. We kunnen wel zeggen, dat een volledig circusgezelschap het Oosten onveilig maakt heeft. Zo waren er allereerst "De drie boeven" die met de zotste rariteit voor menig amusant ogenblik hebben gezorgd. Verder het optreden van onzen jongleur "Hoen", die zich in allerlei bochten wringend toch nog wickets wist te nemen. Kees Timmermans, die al gauw de naam "Kees Timmerlieden" verwierf, paste zich in de heterogene troep zeer wel aan, ondanks het feit, dat hij eerstejaars artist is. De financieel-geleid-economisch-aangelegde "Koos" zorgde voor de menig rose getinte moppen, die over het algemeen veel inslag vonden. Als lievelingetje van den directeur trad de befaamde "Spekkie" op, die er in slaagde een nieuwe dans uit te vinden, wat hieronder zal blijken. De pyamaloos-opreis-gaande Winter zocht zijn heil bij stedse en dorpse vriendinnen, over wie wij geen enkel verhaal van hem hoorden. Wel staat vast, dat hij van de opvoeringen van ons gezelschap veel gemist heeft. De nestors van het circus hebben zich over het algemeen nog al rustig gehouden. Tenminste in het nabijzijn van de jongeren. Wat na het zoete indommelen van hen gebeurde, is gelukkig genoeg bekend (niet waar Hans?!?). De kankerende Freni, de glimmende Berg, de stil genietende Panjer en de guitige Mannus vormden het slotnummer van elk optreden, en completeerden dit programma van "Elck Wat Wils".

EERSTE DAG MAANDAG 22 JULI.

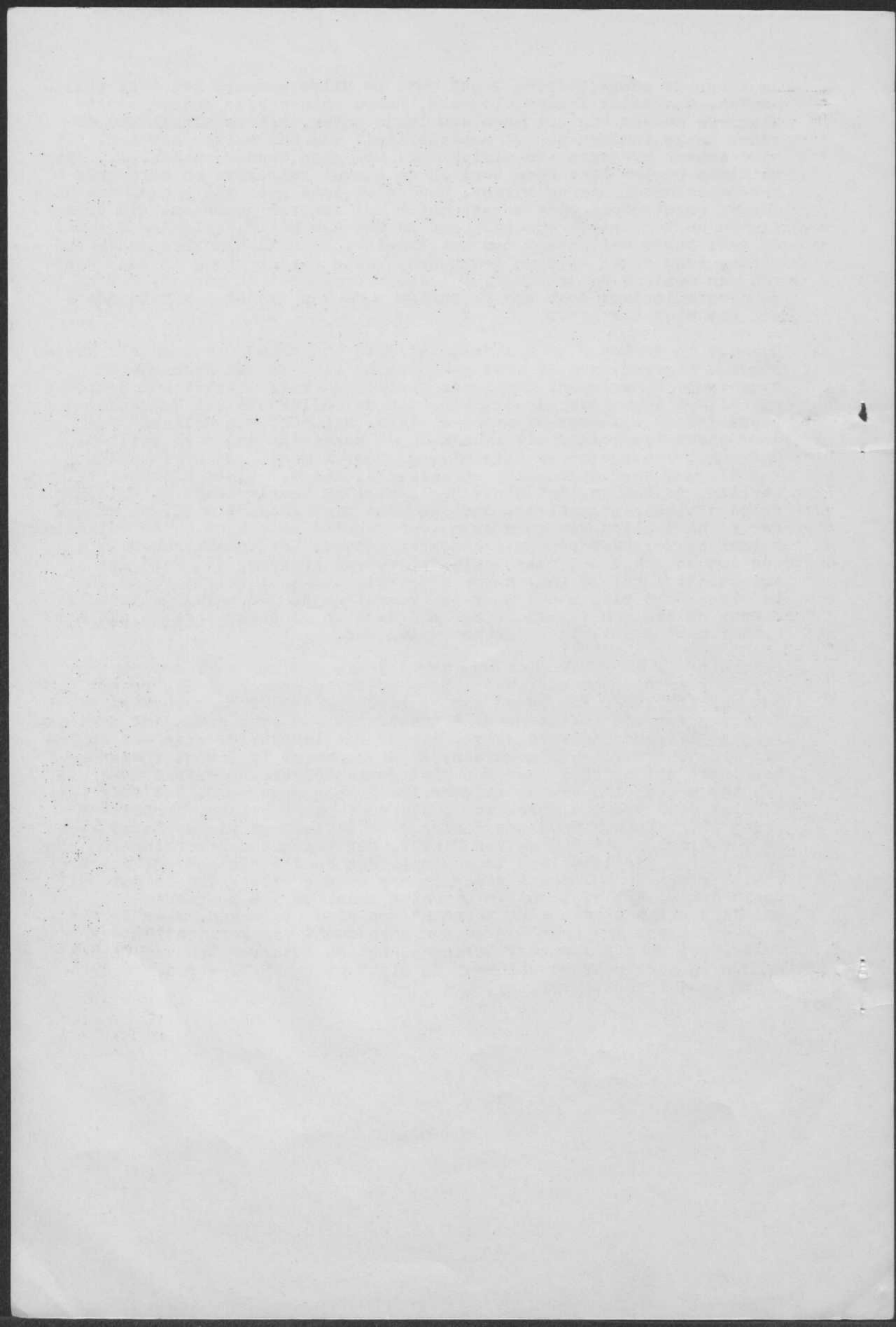
Na een voorspoedige, zij het wat "opgepropte" reis, arriveerden wij met 12 man in het schone Hilversum. De busreis naar het Hilversum-veld bleek al direct een groot succes. Een aardige, maar stoutmoedige Hilversumse was genoodzaakt te blijven staan in de volle bus. Dit was te veel voor de beleefde Rood en Witters, die gaarne allemaal bereid waren hun plaats, respectievelijk knie, af te staan. "Peukie" gelukte het, de dame op zijn nog warme zetel te krijgen en de schalkse De Nijs vond direct gelegenheid een geanimeerd gesprek aan te knopen. Voor de aandachtige toehoorders was het bepaald interessant, dit gesprek te volgen, al moet gezegd worden, dat het verre van netjes was. De nachtzeilster vertelde aan de wat te opdringerig geworden Nijs, dat ze 's nachts "vast gezeten had". Het waardig lid van de "Drie Boeven" vond in deze opmerking een uitstekende gelegenheid zijn S.S.schoenen te laten zien, hetgeen Berg noodzaakte te zeggen, dat ze prachtig pasten bij de eerlijk-gezegd te opzichtig-verdachte-jas van het vrolijke kind. Het afscheid was niet roerend, doch wel luidruchtig en het moest op de vrijwel nog nuchtere Hilversummers wel een eigenaardige indruk hebben gemaakt. De ontvangst op het Hilversumveld was roerend. De enige, die wij in de menigte van enthousiasten konden bemerken, was ons Ere-lid den Heer Pleyte-d'Ailly, die namens allen het woord deed. De wedstrijd die volgde, eindigde wel in een gedeceerde overwinning. Het springende wicket bezorgde velen van ons een vroegtijdige dood. Niettemin werden 119 runs gescoord, waarvan De Nijs met 33 topscorer werd. Piet Hoen scheen de bowlerij nog al lekker te vinden, want de Hilversum-bowlers gingen naar alle kanten. Hij speelde de innings van zijn leven en scoorde 2/3 van zijn totaal aantal runs van

de tour. De score bedroeg 2 not out. De Hilversummers met vele prominenten, waaronder Kramer, Loggere, Dubru en nog vele andere eerste klassers zouden ons wel even een lesje geven. Het resultaat was 40 runs. De 2e innings zou de superioriteit van hen moeten bewijzen. Dit werd echter eveneens een mislukking. Ook geen wonder, want..... onze eminente bowler Piet Hoen werd in de aanval betrokken en veroverde het meest onbelangrijke wicket. Hadden wij iets meer tijd gehad, dan hadden wij ongetwijfeld onze eerste match met innings gewonnen. Wim Kramer, die bij de tegenpartij speelde, toonde ons dat het Nederlandse cricket op veel hoger peil staat dan het Engelse. In beide innings maakte hij 1 run, twee dagen tevoren tegen een Engels elftal vloog in zeer korte tijd een century van zijn bat. Wel dient opgemerkt te worden, dat hij in de eerste innings door een prachtige vang van "Koos" een heldendood aan het wicket stierf.

Doordat in de bus naar Hilversum slechts plaats was voor enkele hoogstaande figuren, was de rest genoodzaakt zich in een gecharterde vrachtauto te wringen. Overigens verliep de reis uitstekend, temidden van allerlei aanlokkende dranken, die de eerlijkheid van Haarlems (Upper)"Ten" wel zeer op proef stelden. Het "Hof van Holland" was door onzen tourleider uitgekozen om de hongerige magen te stillen. Onder het genot van een verzadigende borrel werden de herinneringen van die dag weer opgehaald, en zelfs "Kiekie G." bleek hiervoor belangstelling te hebben. Het diner verliep alles behalve rustig. Speeches volgden elkaar zo snel op, dat aan eten niet gedacht werd, en al waren ze niet allen van goed en zuiver gehalte ze vonden bij de enigszins beïnvloede cricketers een aandachtig gehoor. Het economisch beleid van den ober had wel enige critiek; vooral bij Koos, die vond dat ze allesbehalve geleid was, hetgeen Spekkie aan de lijve ondervond. De tafelmanieren vielen wel zeer op, vooral de in het veldgrijs getooide Mannus at als een generaal, wat met de twee voetbalveters op zijn arm echter niet geheel in overeenstemming was.

De treinreis naar Deventer mag ook wel als een van de hoogtepunten worden genoemd. Wat hier voor onzin bedreven en gezegd is, grenst aan het ongelooflijke. Een coupé van "geriefelijke" moffenmakelij werd ons tehuis gedurende enkele uren. Het trof dat een overigens niet aantrekkelijke juffrouw ons vergezelde, die doorde langdurige reis wel oneindig veel wijzer zal zijn geworden. Bij de aankomst in Deventer wist zij tenminste wat cricket was. Een vlot gespeelde treinwedstrijd werd als praktisch gedeelte van de uitgebreide lessen opgevoerd. Het enige wat vermist werd was een cricketbal, die door een onbekende frechitter onder enige banken door was geslagen en onvindbaar bleek. Later kwam hij tevoorschijn uit de zak van Winter, die hem met medewerking van een collega van Excelsior was toegestopt. Het rondje cigarettten, dat de bezitter van de bal moest geven is nog steeds niet geïnd en zal wel nooit komen. Het viel ons in Deventer zwaar om aan de geanimeerde gesprekken met het vrouwelijk "schoon" een einde te maken, maar de noodzaak dreef ons van haar weg en een hese zucht van verlichting was het enige, wat wij nog van haar vernamen. Met de auto van Bas van Olphen werden wij zeer comfortabel naar de clubtent van U.D. gereden waar de avond verder rustig verliep.

TWEEDE DAG DINSDAG 23 JULI.

De wedstrijd tegen U/D. eindigde evenals de vorige dag in een enorme overwinning. Ditmaal bleven wij met 126 runs in de meerderheid. Het kostte aanvankelijk nog al enige moeite om ons team uit de slaap te krijgen. Wat er met enkelen de vorige nacht was gebeurd, wil ik niet verklappen, maar het was in ieder geval een feit, dat er verschillende slaperige en over hoofdpijn klagende kerels in een heerlijk zomers zonnetje over het U.D.-veld liepen. Voor de wedstrijd zagen enige enthousiasten nog kans, een voetbal te bemachtigen en een geducht partijtje te oefenen. Ongetwijfeld had de elftalcommissie van H.F.C. hier enkele goede krachten kunnen ontdekken.

Wij presteerden het, om in een zeer korte tijd 169 runs te scoren. Piet Freni werd met 55 topscorer (8x4). Misschien lag de hoge score wel aan de bowlerij van Bijleveld, die deze dag de vijand moest versterken. De Deventenaren brachten er deze dag weinig of niets van terecht. Uit een totaal van 43 mochten zeker de cyfers van Spekkie 5-3 niet aan de vergetelheid ontrukkt worden. Reeds in deze wedstrijd kwam heel duidelijk het zwakke punt van onzen captain naar voren. Vooral de Nijs en Heybroek werden van dit eigenaardige changen de dupe en wierpen telkens weer vergeefse blikken naar "De-Man-op-Mid-Off" die echter niet te vermurwen bleek. Na in de reeds bekende auto van Bas door elkaar gerammeld te zijn, volgde een gezellige maaltijd in de U.D.tent. Eric en Erica kwamen zeker alle lof toe voor de smakelijk bereide gerechten. In de avond die volgde, voelden wij H.F.C.ers en Rood en Witters wat voor gemis het toch is, geen eigen gezellig clubhuis te hebben!!

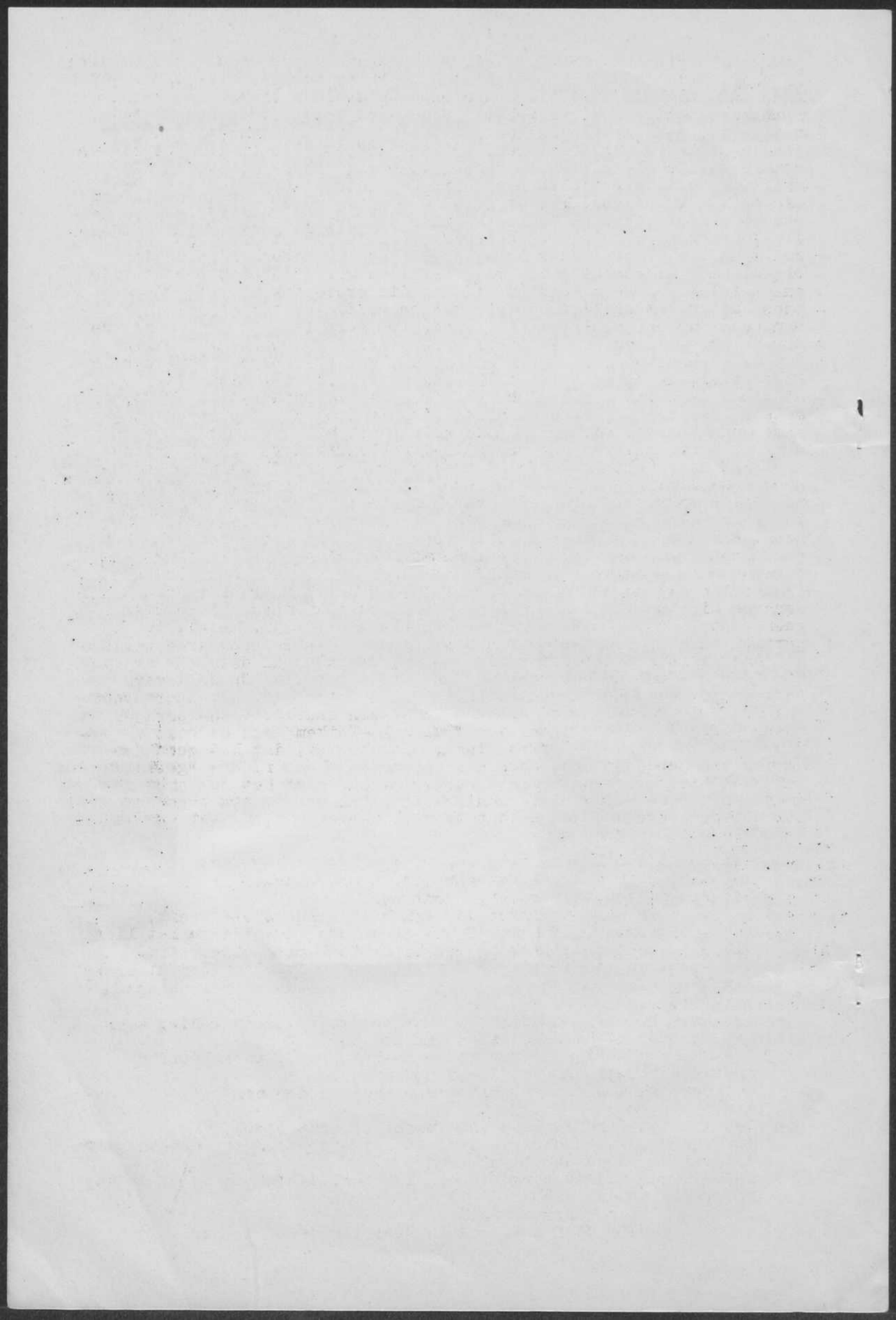
Na een paar uurtjes begaf zich het grootste gedeelte naar Bas, die "iets onder de kurk bleek te hebben". Enige anderen trokken de stad in waar in een krui'enerswinkel op de Brink een toffeebus werd geplunderd en in een kroeg de zeurderige deuntjes van een tweederangsorkest werden aangehoord. Over de moppentapperij op een pleintje wordt verder niet verteld.

DERDE DAG WOENSDAG 24 JULI.

Dankzij het royale aanbod om ons in een van zijn gens naar Nijmegen te hoefden wij geen vermoeilangdurige reis in diversetreen te maken. Het overal hobbelige wegdek be- enige benarde ogenblikken, der ongelukken kwamen wij Waalstad aan. Op het Quick-wachtte ons een onaange-rassing. De eerste indruk voor de opvoering van het openluchtspel "De laatste eanen" kwamen, want het wij zagen was een tenten- echter niet door wilden, door rode en glimmende werd bewoond. Het was de plaats van een afdeling die zich verstoutte in het de Vierdaagse. Een stel

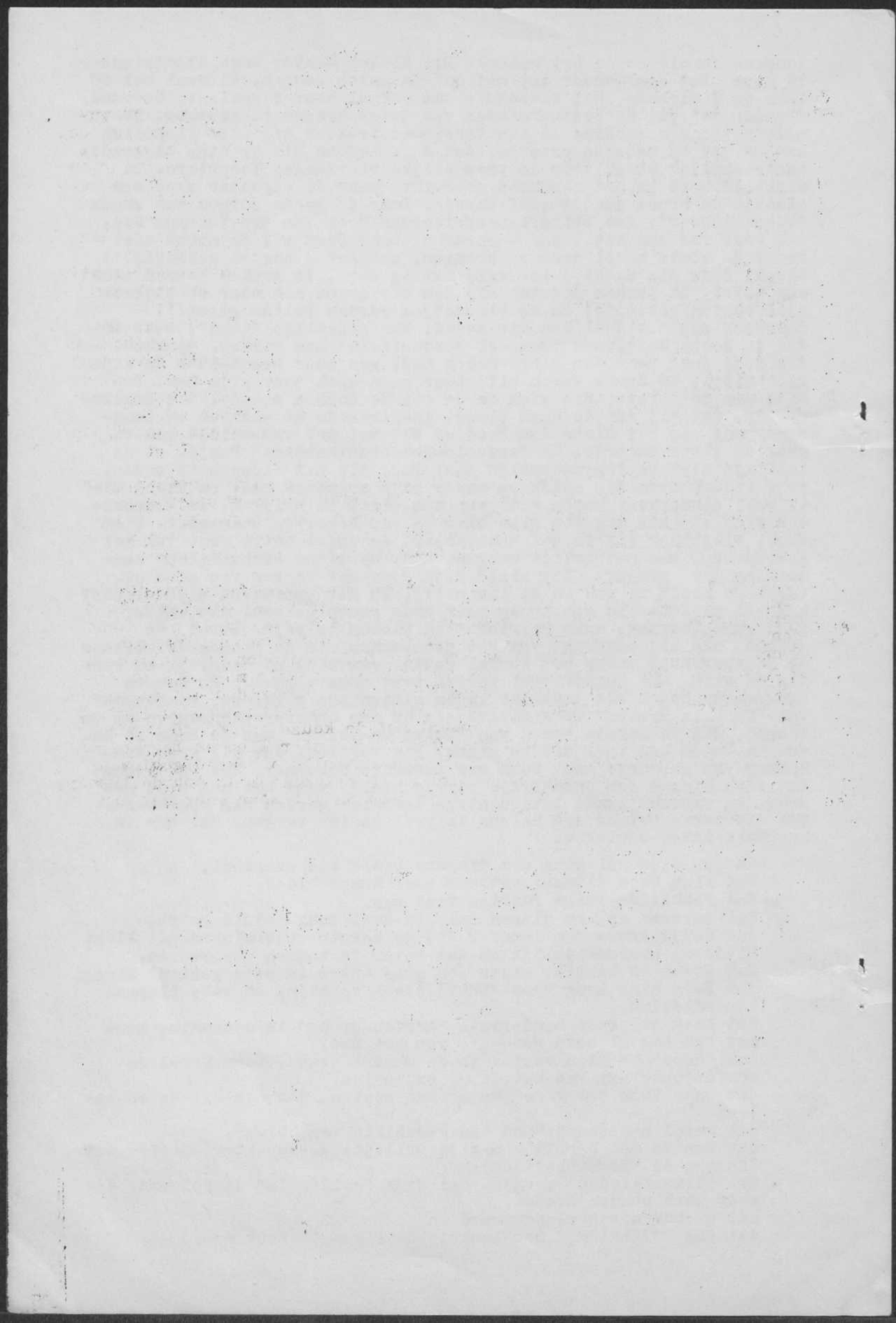

van Bas
vele wa-
brengen,
ende en
se stoom-
rigens nog
zorgde wel
maar zon-
in de
veld
name ver-
was of wij
spannende
der Mohi-
enige wat
kamp, dat
maar wel
kerels
slaap-
militairen,
lopen van
kleine

jongens completeerde het geheel. Dit bleken echter onze tegenstanders te zijn. Wat een wonder dat wij ook de match wonnen, ditmaal met 69 runs en 9 wickets. Het kleedhuis was ook al door tippelaars bewoond, vandaar dat wij de bestuurskamer van Quick kregen toegewezen. Te-midden van een smoking en een feesthoed trokken wij onze flanelen aan en uit en moesten ervaren, dat de telefoon die er hing bijzonder aantrekkelijk bleek voor de vrouwelijke vierdaagse loopsters. De maaltijd werd in het clubhuis gebruikt, waar de eigenaar voor een slaatje en brood zonder zout zorgde. Door de goede zorgen van onzen "beschermheer", den weledelzeergeleerden Heer Van Erp Taalman Kip, die voor ons een hotel had besproken, behoeften wij de nacht niet onder de blote hemel door te brengen, wat later nog al gelukkig bleek, daar die nacht juist vrij nattig werd. In Arnhem bevond zich ons hotel, in Arnhem moesten wij dan die avond ook maar de bloemetjes buiten zetten!!! En de bloemetjes werden buiten gezet!!! Sonsbeek was het doel van die avond. Een gezellige "tent", waar onder de zoete melodieën "sexueel geschuifeld" kon worden. Spekkie, die deze dans voor ons uitgevonden had, was zeer bescheiden in zijn geschuifel, de dames waren blijkbaar geen spek voor zijn bek. De Nijs was de eerste, die zich op de gladde stenen waagde. Het Engelse meisje, dat hij aan de haak sloeg, inspireerde de anderen en langzamerhand was het niets dan Rood en Wit wat met vrouwelijk schoon over de vloer zwierde. De "sexuele-geheelonthouders" Panjé, wiens leeftijd niet vertegenwoordigd was; Berg die het fleppen te ondeugend vond; Mannus die spijkers onder zijn schoenen had, en Freni die te veel aanmerkte; waren niet van hun stoel te krijgen, en vermaakten zich slechts met een glas bier en een bekertje sodawater. Piet Hoen, blijkbaar (of is het schijnbaar) de enige nette vent van het gezelschap, was natuurlijk weer de man, op wiens "schuifelen" aanmerking werd gemaakt. Hij hield zijn dame wat te ver van zich af, (Je bent nooit te oud om te leren!!!). Na dit amuserend tijdverdrijf begaven wij ons via een kroeg naar onze rustplaatsen, die echter geen rustplaatsen, maar herriekuilen bleken te zijn. Karel, de gérant, die bij aankomst van het gezelschap als de gesmeerde bliksem de jeneverkruik onder het buffel zette, verzocht al dadelijk om rustig te zijn, wat zonder veel morren werd opgevolgd. Op de kamers aangekomen begon het gedonder in de glazen pas goed. Het appartement van "De Drie Boeven" werd uitgekozen om een onderbroeken-opera op te voeren. Bij de eerste tonen van "Salem Ma-Leikem" was de baas al boven en begon een taal uit te slaan, dat verried, dat hij geen Arnhemmer van geboorte was, doch een rasechte Mokummer. Het "getijsem", dat zich hierna een ogenblikje rustig hield, vond het nog niet genoeg, en verschillende luidruchtige tafrelen werden nog opgevoerd. Een uitvoerig relaas zou helaas te veel papier vergen. Wat ons in het hele hotel opviel was:

dat de Nijs wel eens een drogere broek had aangehad,
dat Piet Hoen ditmaal vatbaar voor humor bleek,
dat Peukie de enige rustige vent was,
dat wateren op een glazen dak een heel leuk geluid geeft,
dat de juffrouw van kamer 2 bij de eerste opmerkingen het licht uitdeed, waarschijnlijk om ons beter te kunnen observeren,
dat Freni op listige wijze een glas water in zijn gezicht kreeg,
dat Berg niet bang voor JEHOVA bleek te zijn, en rake klappen kan uitdelen,
dat Hoen bij zijn honderdste "hertensprong" in aanraking kwam met een nog al hard gedeelte van het bed,
dat "Koos" met zijn voeten in de wasbak stond, toen Karel de hoofdschakelaar van het licht omdraaide,
dat Hans Thon beter met water kan gooien, dan een bal op de palen,
dat Karel naderhand toch een geschikte vent bleek,
dat Mannus met behulp van zijn muiltjes Assepoester speelde met één van de "Constabeltjes",
dat "Timmerlieden" zorgde, dat zijn "colléga's" de volgende dag weer werk zouden hebben,
dat er ook nog geslapen werd en
dat "DE HOTELNACHT" het leukste deel van de tour was.

VIERDE EN LAATSTE DAG DONDERDAG 25 JULI.

Na een rustig ontbijt rustige autobustocht, die aanvankelijk wat kwam later op de tocht de gedachte aan dit sel, moet bij velen wel hangen. De guitige weerbarstige krullerietwat moffenachtige de vrolijke lach en uitgesproken Gelderse "weg". Toen we einde- moesten, viel dit bij- Met een traan in de werd ook dit derde verbroken, en werd verandering..... wedstrijd gewonnen. 6 wickets in handen ze tourwedstrijden.

volgde een on- Een conductrice, schuchter was, wat meer los en heerlijke schep- zijn blijven kuiltjes, de tjes onder een landwachtpet, de poliep-achtig N maakten ons lijk toch weg zonder zwaar. beide ooghoeken liefdesavontuur daar nu voor de weer eens een Met 40 runs en besloten wij on-

Op het stationsplein vond het afscheid plaats en na de laatste rondjes verdwenen allen in verschillende windrichtingen. Namens alle deelnemers werd het dankwoord gesproken door Wim Heybroeck, die den captain becritisierde en Hans Thon voor zijn bijzondere verdiensten een pakje sigaretten aanbood. Vier dolle dagen waren ten einde.

Wij willen het verslag van deze geslaagde tour niet beeindigen, alvorens wij hen bedankt hebben, die tot het welslagen hiervan hebben meegewerkt. Allereerst dan onze gastheren en gastvrouwen, die zich geen moeite hebben bespaard, en ons veel diensten hebben bewezen. Speciale dank zij verschuldigd aan onze U.D. vrienden, die alles in het werk hebben gesteld, om ons verblijf zo prettig mogelijk te maken, van wie Bas van Olphen wel uitdrukkelijk vermeld dient te worden. De Heren Van Erp, Taalman en Kip danken wij voor hun medewerking tot het arrangeren van een hotel. Vooral met de keuze van de "Constabel" waren wij het zeer eens. Ook onze koekleverancier Klopman Baerselman mogen wij niet vergeten. Tenslotte dank aan alle onbekend gebleven werkers voor de verdienstelijke arbeid en natuurlijk de tourdeelnemers voor de gezellige stemming, die deze Rood en Wit tour weer tot een waardige vakantie-trip maakte.

